Yargıtay 9. HD E.2026/899 K.2026/3472 (20.04.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/899 E. , 2026/3472 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/2600 E., 2025/2307 K.

DAVA TARİHİ : 07.11.2022

İLK DERECE MAHKEMESİ : Orhangazi 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/524 E., 2023/439 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili ile davalı işçi arasındaki iş ilişkisinin tarafların karşılıklı olarak 30.01.2022 tarihinde anlaşması ile son bulduğunu, davacı işverenin fesih sırasında karşılıklı anlaşma gereği davalı işçiye aynı tarihte 115.000,00 TL ödeme yaptığını, davalı işçinin müvekkilinin güveni ihlal edecek bir kısım güven sarsıcı davranışlarda bulunduğunu, işyeri kasasından para kullandığı yönünde duyumlar aldığını, bu duyumlar üzerine davalı ile bir kısım tanıklar huzurunda görüştüğünü, çevrede bu yöndeki konuşmaların nedenini sorduğunu, davalının iş sözleşmesinin feshinden sonra işyerine gelerek, daha önce müvekkilinin rızası ve bilgisi dışında aldığını kabul ettiği paraları getirip teslim ettiğini, davalının hak etmediği hâlde fesih sırasında kendisine ödenen 115.000,00 TL'nin iadesinin istendiğini, şifahi olarak yapılan bu taleplerin sonuçsuz kalması üzerine ilâmsız icra takibi yapıldığını, davalının takibe itiraz ettiğini, haksız yere aldığı 115.000,00 TL miktarlı parayı iade etmediğini, 115.000,00 TL alacağın sebepsiz zenginleşme hükümleri gereğinde yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davalı işçinin davacıya ait kuyumcu dükkanında satış elemanı olarak çalıştığını, davalı işten çıkarılırken kıdem ve ihbar tazminatı olarak kendisine 115.000,00 TL elden ödeme yapıldığını, müvekkilinin işyerinin kasasından izinsiz veya izinli para kullanmadığını, uzun süredir davacı işverenin yanında çalıştığını, çalıştığı 18 yıl boyunca taraflar arasında defalarca borç alışverişi olduğunu, davalının davacının izni ile kendisinden borç olarak aldığı paraları her seferinde eksiksiz olarak ödediğini, son borç alışverişinde ise müvekkilinin borcunu ödemekte biraz geç kaldığını, davacının kötüniyetle icra takibi başlattığını, bu icra takiplerine ilişkin borçların ödendiğini ve dosyaların kapatıldığını savunarak haksız davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; tüm dosya kapsamına göre davacı işverenin dava dilekçesinde aralarındaki iş sözleşmesinin 30.01.2022 tarihinde anlaşma yoluyla sona ermesinin ardından davalının işyeri kasasından para aldığı yönünde çevreden duyumlar alması üzerine davalı işçiyle bu hususu görüşmesi sonucu davalının işyeri kasasından para aldığına vâkıf olduğu hatta davalı işçinin 26.04.2022 tarihli imzalı beyan dilekçesini tarafına verdiğini beyan etmesine rağmen, davacı işverenin oğlunun

tanıklık beyanında, davalının işyerinde çalıştığı esnada işyeri kasasından para aldığı yönünde duyumlar almaları üzerine davacının davalı ile 29.01.2022 tarihinde görüşmesi sonucunda taraflar arasındaki iş sözleşmesinin davacının isteğiyle sona erdiği yönünde olduğu, bu hâliyle her iki anlatım arasında çelişki olduğu, taraflar arasındaki 29.01.2022 tarihli görüşmenin içeriğinin ne olduğunun iş sözleşmesinin tazminat gerektirmeksizin sona erdiğini ispat yükü üzerinde olan davacı işveren tarafından ispat edilemediği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesinin olay ve hukuki değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davacının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davacının, davalı işçinin güven zedeleyici davranışlarını iş sözleşmesinin sona erdiği tarihe kadar ispat edebilecek durumda olmadığı için kendisine tazminat ödeyerek iş sözleşmesini sonlandırdığını,

2. Davalının, güven sarsıcı davranışları olduğu yönünde bir kısım duyumlar alınmışsa da iş sözleşmesin sona ermesinden sonra davacı tarafından duyumların araştırılması ve bizzat davalı ile görüşmesi neticesinde durumun netlik kazandığını,

3. Davalı işçi hakkında hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçundan açılan ceza davasında verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı ile davalının eylemlerinin sabit olduğunu, somut olayda sadakat borcuna aykırı davranan işçinin bu eylemini işveren bilse idi tazminatsız şekilde haklı olarak derhal iş sözleşmesini feshedeceğini, ceza davasının sonucu beklenerek karar verilmesi gerekirken, sonuç beklenmeden eksik inceleme ile davanın reddinin hatalı olduğunu,

4. Davalının işverenin rızası olmaksızın kasadan aldığı paraları fesihten sonra kamera kaydı ve tanıkların huzurunda işverene teslim ettiğini, bu paraları iade tarihinin fesihten sonra olduğunu, kamera kayıtları ve tarihleri irdelenmeden delillerin eksik incelendiğini, davanın kabulü gerektiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davalı işçiye iş sözleşmesinin feshinde ödenen tazminat tutarının sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre davacı işverene iadesi gerekip gerekmediği hususuna ilişkindir.

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davacı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

20.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.